

Harry en Hélène Hollander, appartement A

Harry Hollander draaide geërgerd het ventilatierooster in de auto naar rechts. Zijn vrouw Hélène had er eerder deze rit aangezet en de luchtstroom stond al een tijdje precies op Harry's gezicht gericht. Hij zette meteen de autoradio wat harder, want Hélène zat te neuriën en daardoor kon Harry de nieuwslezer niet goed verstaan. Bij het bord LINGEVECHT nam Harry de afslag, om via een slingerende B-weg het dorp binnen te rijden. In de verte zag hij de punt van de kerktoren al tussen de boomtoppen verschijnen, met daarnaast het torentje van De Oude School.

De Oude School was een monumentaal pand uit 1912 dat zo'n tien jaar geleden verbouwd was tot een appartementencomplex met drie woningen op de begane grond, drie op de eerste verdieping en een groot penthouse op de tweede verdieping. Hélène en hij bewoonden sinds een paar jaar appartement A, op de begane grond. Na Harry's pensionering hadden ze behoefte gekregen aan rust en waren ze uit de stad vertrokken om zich te settelen in Lingevecht.

Bij het snelheidsbord 30 km nam Harry gas terug. Hij vond het belangrijk zich aan de verkeersregels te houden, maar vond het nog belangrijker dat mensen zagen dat hij zich aan de regels hield. In de tijd dat hij leraar op een mavo en later een vmbo-school was, werkte hij ook altijd volgens zijn levensmotto: 'Regels zijn nou eenmaal regels.'

'Ja hoor, graag gedaan,' zei Harry spottend toen hij bij de wegversmalling wachtte tot de tegenligger was gepasseerd, maar hij niet door deze automobilist werd gegroet.

'Is het nou zo moeilijk om even je hand op te steken als bedankje?' Harry schudde zijn hoofd. Hij reed door en keek even H  l  nes

kant op, maar ze neuriede en leek verdiept in het uitzicht vanuit het raampje aan de passagierskant.

Harry gaf het stuur een flinke ruk naar rechts, draaide de parkeerplaats van De Oude School op en zag tot zijn ontsteltenis dat er een vreemde auto geparkeerd stond op de plek waar hij doorgaans zijn auto parkeerde.

‘Wat krijgen we nou? Hélène, weet jij van wie die auto is?’ Harry zuchtte en schudde zijn hoofd. Dat kreeg je er nu van. Hij had al meerdere keren contact gehad met de gemeente over de parkeer-situatie. Omdat in het hele dorp vrij parkeren gold, konden de bewoners van De Oude School geen eigen plekken claimen. Als gevolg daarvan ontstonden er situaties als deze, waarbij Harry genoodzaakt was door te rijden naar de parkeerplekken verderop, bij de begraafplaats. Mopperend en vloekend draaide Harry de auto weer van de parkeerplaats af, reed de straat iets verder door en parkeerde de auto bij de ingang van de begraafplaats, naast de glasbak en de bak voor GFT-afval.

Zodra de auto stilstond, liet Harry het stuur los, liet zijn handen in zijn schoot zakken en verzuchtte: ‘Als het zo moet Hélène, dan hoeft het voor mij niet meer, die weekendjes weg. Als de mensen zien dat er dagenlang vrije plekken zijn op onze parkeerplaats, denken ze dat zij daar voortaan wel kunnen staan. En kijk ons nou.’

Even leek het of Hélène als reactie op wat hij zei met haar ogen rolde, maar dat wist Harry niet zeker, haar ogen draaiden wel vaker plotseling weg de laatste maanden. Hij kon zich niet voorstellen dat dat altijd met hem te maken had.

’Tja,’ zei Hélène slechts, en stapte de auto uit. Het begon te regenen, Harry zag dat Hélène snel voor hem uit liep richting De Oude School. Hij liep mopperend achter haar aan, zijn hoofd gebogen. Hij had een hekel aan regendruppels op zijn bril. Pas toen ze binnen waren en Hélène haar weekendtas naar de slaap-

kamer bracht, hield Harry op met mopperen. Uit de slaapkamer hoorde hij namelijk een harde gil. Hij snelde ernaartoe en zag meteen wat er aan de hand was. Op de grond onder het linker raam lagen diverse glasscherven. Er was een ruitje ingeslagen! 'Achteruit, Hélène!' Harry nam een sprong en landde voor Hélène, zijn armen gespreid om haar te beschermen. 'De crimineel die dit heeft gedaan kan hier nog rondsluipen.' Snel trok hij Hélène mee de gang in, waar hij de slaapkamerdeur met een harde knal dichttrok. Trillend stond hij op de gang. Wat nu te doen? 'Ik ga even in de bewonersapp vragen of iemand iets gezien heeft. Zet jij thee? We moeten kalmeren.' Met trillende vingers, hij wist niet of het van woede of van de schrik was, zette Harry een berichtje op de groepsapp van De Oude School. Al snel kwam een stroom aan berichtjes retour.

Alexandra Witterman, appt D

Hè, jakkkes. Wat naar zeg!

20.50

Alexandra Witterman, appt D

Ik heb wel een Marokkaanse jongeman gezien toen ik van mijn wandeling terugkwam, hij leek uit ons pand te komen. #Verdacht? 🤔

20.53

Pieter Hofstede, appt F

Dat was onze schoonzoon! 😞

20.54

Bart. v. Loenen, appt E

Beste allemaal, wij hebben niets verdachts waargenomen. Met vrgr. B. en T. v Loenen

20.58

Arthur Rubens, penthouse

Harry, zijn er zaken beschadigd in je huis of mist er iets? Dan wellicht even de politie erbij halen en aangifte doen

21.00

Alexandra Witterman, appt D

Sorry voor mijn eerdere appje 😞

21.01

Met een nijdige tik op het scherm van zijn telefoon sloot Harry WhatsApp weer af. Hier had hij niets aan. Hij zou zelf de boel maar goed in de gaten gaan houden de komende tijd.